

1976-1977

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Dateringsbegrundelse:
Datering på baggrund af brevets indhold, hvor Sonja Ferlov Mancoba omtaler Kunstforeningens initiativ til en retrospektiv udstilling. Kunstforeningens retrospektive udstilling åbnede september 1977.

Generel kommentar:
Udstillingen Sonja Ferlov Mancoba omtaler er:
Sonja Ferlov Mancoba. En retrospektiv udstilling. Kunstforeningen, København, september-oktober 1977. Nordjyllands Kunstmuseum, Ålborg, oktober-november 1977. Silkeborg Kunstmuseum, Silkeborg, december-januar, 1977-1978. Liljevalchs Konsthall, Stockholm, februar-marts 1978. Amos Andersons Kunstmuseum, Helsinki, april-maj, 1978. Henie-Onstad Kunstsenter, Høvikodden juni-juli 1978. Fyns Stifts Kunstmuseum, Odense, august-september 1978. Kunstpavillonen, Esbjerg, oktober 1978. (oplysningerne er hentet fra Kunstforeningens udstillingskatalog). Ernest Mancoba deltog også i udstillingen (Troels Andersen, Sonja Ferlov Mancoba, Borgen 1979, p. 101.)

Afsendersted:
Paris

Omtalte personer:
Ernest Mancoba

Arkivplacering:
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba skriver til Else Bülow og takker for invitationen til at udstille sammen med Ernest Mancoba. Hun skriver endvidere om sit kunst- og kultursyn.

Kære Fru Else Bülow
Baade Ernest og jeg blev som
De kan forestaa dybt rorte den
Dag vi modtog Deres meget
snubke og saa menneskeligt
forstaaende Breve. Jeg synes næppe
jeg kan finde Ord som vil udtrykke
til Fulde den Tak vi føler ^{for} til
Dem og til Kunstforeningen for det
generøse Svar De med Deres Initiativ
til en Perspektiv-Udstilling har villet
give til ^{for} det lille lidt som i Dag
~~foreligger~~ foreligger det lidt som til nu
er blevet tilbage af vore ^{Lign} Betsrebelser
~~for~~ at ^{for} ~~deres~~ udtrykke
vore Erfaringer af Mødet med
vor Tids Samfund. Jeg ser det
blot som en lille Hoben Arke af en
(Jeg haaber) endnu ikke udsøndt Ild.
Saa langt, langt mere var det ^{for} mit
mit Haab at give for jeg viste
et samlet udtryk for disse mange

Års Bestræbelser ^{men livet er jo kort og} Men man maa
vel lære at anerkende sig selv
med Aabne ^{Øjne for skæbnen} for saa mange skiebefulde
og maaske ogsaa enkelte stærkere sider
Det er svært. Men vi Mennesker
som Individier vi existerer jo kun som
Led i den store Sammenhæng
i Sted og Tid. De enkelte skaber
jo ikke en Kultur. En Kultur kan
jo kun eksistere i et Samfund
hvis Individier har en fælles Værdiskala.
I vort atomiserede Samfund er dette
jo ikke tilfældet. Derfor tror jeg at
den enkelte, som søger at sætte alle
kræfter ind kulturelt er fordømt til
blot at foreslå, at dannelse forband
for fremtidig Skabelse ud fra et
Samfund der vil have helt andre
Værdier med "Menneskets" Behov som
basis. Vort Haab er at de forbig
vi gør med vor Fortids Arv som
Støtte en Dag fremover maatte
styrke kommende Bestræbelser for
gennem ^{mere} Udtryk at naa ^{en bedre og mere} et
mere menneskeligt Fællesliv ^{og tilværelse}